

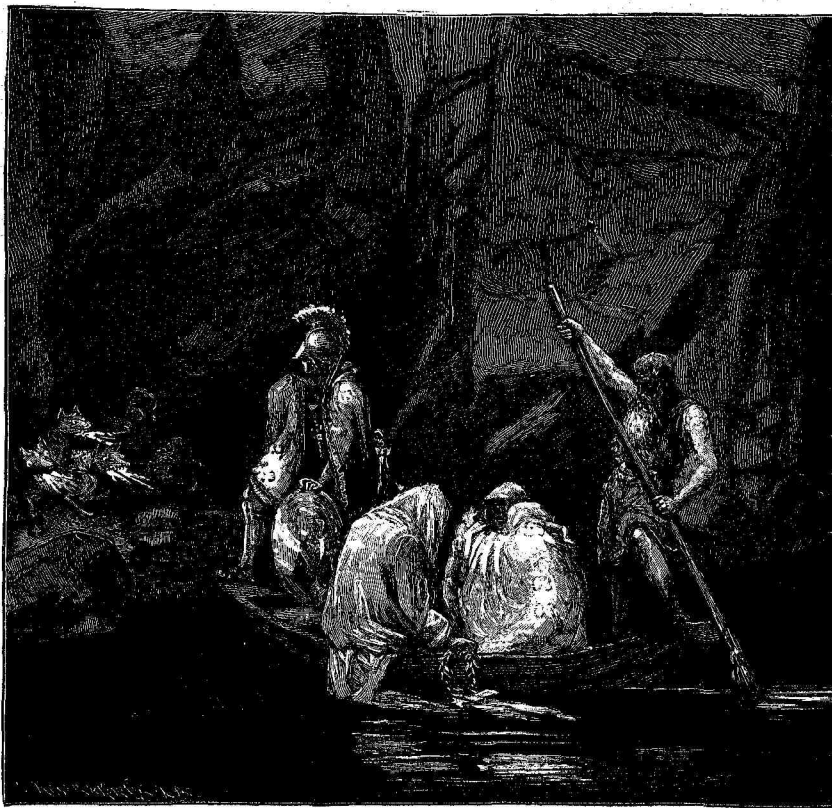
διασκεδάσεων, όπου επεκράτει ακράτητος εὐθυμία καὶ ζω-
ρότης. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ βασίλειον τοῦ Πλούτωνος καὶ
τὴν χώραν τῶν αἰώνων πνευμάτων, τὸν ζοφερὸν Ἄδην, δὲν
παρέλειψαν νὰ παραστήσωσι καὶ νὰ ἐκθέσωσι τὰ ἄδυστα αὐ-
τοῦ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ εἰσορμῶντος φαιδροῦ πλήθους. Μίαν

τῶν μικροτέρων λιμνῶν τοῦ ἀπεράντου κήπου εἶχον μετασχί-
ματίσει δι' ὑψηλῶν
καὶ ἀποκρήμνων βρά-
χων ἐν σκληροῦ χάρ-
του εἰς τὸν ποταμὸν
Στύγα. Ὁ Χάρων
μετὰ τῆς λέμβου του
ἴστατο παρὰ τὴν ὄχ-
θην, ἐκάλυπτε τὴν
κεφαλὴν τῶν ἐπιθυ-
μούντων νὰ κατέλθω-
σιν εἰς τὰς ὑποχθο-
νίους χώρας δι' ἐνὸς
ὑποφαίου πέπλου καὶ
ἀντὶ εἰκοσαλέπτου
ἀμοιβῆς τὸν διεπύρ-
θμευεν εἰς τὴν ἀντί-
περαν ὄχθην. Ἐδῶ
ὑπῆρχεν εἰς τεχνητὸς
τρικέφαλος Κέρβε-
ρος, φυλάττων τὴν
εἰσοδὸν καὶ προὔπαν-
τῶν τοὺς προσερχο-
μένους διὰ φλογῶν
καὶ καπνοῦ, ἐκ τοῦ
στόματός του ἀνα-
θρώσκοντος. Ἐγγὺς
τοῦ ἀβλαβοῦς τούτου
τέρατος ἔφερεν ἡ σκο-
τεινὴ ὁδὸς εἰς τι στε-

νὸν καὶ ἐρεβῶδες ἄντρον, ὁποῦθεν διὰ στενῶν ἐν τοῖς τοίχοις
αὐτοῦ ῥωγμῶν ἡδύνατο ὁ περίεργος νὰ ἴδῃ τὰ ἀπειράριθμα
πλήθη τῶν ἱπταμένων ψυχῶν τῶν τεθνεώτων. Μετὰ βραχεῖαν
περιήγησιν ἐν τῷ σκοτεινοτάτῳ τούτῳ σπηλαίῳ ἔφθανέ τις
τέλος εἰς ἕτερον μικρὸν ἄντρον, ὅπου δύο εὐσπλαγχνοὶ καὶ
παρθενικαὶ „σκυαὶ“ ἐκίρων τοῖς διψῶσι περιγηγηταῖς τὸ πο-
τὸν τῆς „Λήθης“ ἐντὸς ἀρχαίων κυπέλλων. Ἀλλ' ὅστις
ἔπινε τὸ ὕδωρ τοῦτο τῆς Λήθης, ὅπερ εἶχεν εὐωδίαν καὶ
γεῦσιν ἐξαιρετοῦ καὶ φλογεροῦ οἴνου, ἴσως ἄφινε πρὸς στιγ-
μὴν κατὰ μέρος ὅλας τὰς φροντίδας καὶ τὰς λύπας τοῦ

καθημερινοῦ τοῦ βίου, δὲν ἐλησμονεῖ ὁμῶς, οὐδὲ θὰ λησμο-
νήσῃ ποτὲ τὴν ἡμέραν τῆς λαμπροτάτης ταύτης ἐορτῆς τῶν
ἀντιπροσώπων τῆς γερμανικῆς καλλιτεχνίας. Χιλιάδες ἀν-
θρώπων, φιλοπόνων καὶ ἀκαμάτων ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς
τέχναις, συνειργάσθησαν μετὰ ζήλου πρὸς πραγματοποίησιν
αὐτῆς, ἥ ἐκτέλεσις τῆς ἐπιχειρήσεως ἀπῆλθε δαπάνας ὑπε-

ρόγκους — ἀλλὰ καὶ
ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς
ὑπερῃκόντισε καὶ τὰς
τολμηροτάτας προσ-
δοκίας. Τὸ Βερολί-
νον καὶ μετ' αὐτοῦ
σύμπασα ἡ Γερμανία
οὐδέποτε θὰ λησμο-
νήσῃ τὰς ἡμέρας ταύ-
τας — θὰ τὰς ἐνθυ-
μῇται δὲ καὶ καθ' ἡν
ἐποχὴν ἴσως αἱ
περιστάσεις ἐπιτρέ-
ψωσιν αὐτῷ πάλιν ν'
ἀπολαύσῃ καὶ νὰ εὐ-
φρανθῇ ἐπὶ τοῖς ἔρ-
γοις τῆς εἰρήνης, τῆς
τέχνης καὶ τῆς ἐπι-
στήμης. Καθ' ἡκὼν
ἡμῶν ἐθεωρήσαμεν
νὰ παράσχωμεν κά-
πως ἐκτενεστέραν πε-
ριγραφὴν τῆς ἐν Βε-
ρολίῳ καλλιτεχνι-
κῆς Ἐκθέσεως, καὶ
ἰδίᾳ τῆς ἡμέρας, καθ'
ἣν ἐπετελέσθη ἡ λε-
γομ. ἐλληνικὴ ἐορτὴ,
νὰ ἐπισυνάψωμεν δὲ

ΕΝ Τῷ ΒΑΣΙΛΕΙῳ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.

εἰς τας περιγραφικὰς σημειώσεις μας καὶ ὀλίγας ἐπεξηγημα-
τικὰς εἰκόνας, διότι, νομίζομεν, διὰ τοῦ τρόπου τούτου παρέ-
χομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ αὖθις ἀφορμὴν νὰ πει-
σθῶσιν, ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ ἔθνη ἀνατρέχουσιν εἰς τὴν ἀθάνα-
τον ἐλληνικὴν ἀρχαιότητα, ἐφ' ὅσον πειρῶνται καὶ ἀγωνί-
ζονται νὰ μορφώσωσιν ἑαυτά, λαμβάνοντα ὡς πρότυπον καὶ
ὑπογραμμὸν τοὺς εὐκλεεῖς ἡμῶν προγόνους, ἐπὶ τοσοῦτον
δύνανται νὰ ᾔνῃ βέβαια, ὅτι προσπελάζουσιν ἀληθῶς εἰς τὴν
τελειότητα καὶ ὅτι γίνονται ἄξια νὰ καταλάβωσι διαπρεπῆ
καὶ ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῷ πολιτισμῷ τοῦ σημερινοῦ κόσμου.

1. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΔΕΦΡΕΓΓΕΡ. Ὁ διάσημος οὗτος τοῦ Μονάχου
καλλιτέχνης εἶνε ὁ δημοτικώτερος πάντων τῶν συγχρόνων γερμανῶν καλλι-
τεχνῶν, Ὁμηρος τῆς ζωγραφικῆς ἀποκαλούμενος, ὡς παραστήσας τῷ
ὄντι διὰ τοῦ χρωστήρος ἀφελέστατα τὸν ποιητικὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς βίον τῶν
πατριωτῶν του, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου μετ' ἀπαραμύλλου χάριτος ἐτελείωσεν ἔργα
μεγαλῶνυμα, οἷα ἡ περίφημος *Παναγία* του. Διαμένει ἐν Μονάχῳ ἀπο-
λαύων τῆς προσήκουσας ἐκτιμήσεως παρὰ τῇ αὐτῷ φιλοτέχνῳ κοινωνίᾳ
καὶ περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τρυφερωτάτης οἰκογενείας. Οἱ ἐκεῖ διαβίωσαν-

τες ἐνθυμοῦνται τὴν ἑπαυλιν τοῦ ὄντως ὀλίγου καλλιτέχνου, ὑπὲρ ὑψηλῶν
καὶ πυκνῶν δένδρων περικυκλουμένην καὶ ἀναδίδουσιν ἀπὸ τῶν μικρῶν
παραθύρων ἢ τὰς γλυκεῖας φωνὰς τῶν τέκνων του ἢ τὰς ὠραίας κεφαλὰς
τῶν εἰκόνων του.

2. ΤΥΡΟΛΙΣ. Τὸ εἶδος δέ, εἰς ᾧ μετ' ἐπιτυχίας, ἐπεδόθη ὁ γερ-
μανὸς καλλιτέχνης εἶνε ἡ τοῦ τυρολικοῦ βίου ἐποποιία, καὶ εἶνε ἀπειρά-
ριθμα τὰ ἔργα, εἰς ᾗ ἀπετύπωσε τὴν χάριν καὶ τὴν ἀφελειάν του. Οὕτως
ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παρέχει τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν γλυκυτάτην ὄψιν κορα-